

Side maa man fra de 1,028,000 Kr., som Udgiften hidtil har været, trække 33,820 Kr., thi det er en Forhøielse, der er indtraadt efter Aaret 1870, og Forøgelsen bliver saaledes ialt 132,500 Kr. eller 13 $\frac{1}{2}$ Procent. Se vi nu hen til det næste Lovforslag, som vil komme for, og som jeg maasse tør nævne i Forbindelse dermed, hvad det finansielle Resultat angaar, møder os en endnu større Forøgelse i Sammenligning med Aaret 1870. Til Kontorholdet ved Loldvæsenet blev der paa Finantsloven for 1870—71 bevilget omtrent 96,000 Kr. Nu foreslaas der anvendt dertil 141,440 Kr. Det er altsaa en Forøgelse af henimod 50 Procent i Sammenligning med Aaret 1870. Sammenligningen er i Lovforslaget ikke anstillet med Aaret 1870, men med Aaret 1875, og derefter bliver Forøgelsen endel mindre, nemlig kun 15,880 Kr. Men herved er da rigtignok at bemærke, at siden 1875 ere Loldindtægterne snarere gaaede ned end op, og der turde derfor være saa meget mindre Anledning til nu at give mere ud paa denne Konto end dengang. Dersom disse to Lovforslag gennemføres, vil Forøgelsen til Loldvæsenets Oppebørselsomkostninger stige fra omtrent 1,900,000 Kr. til endel over 2 Mill. Kr. Det er saaledes en meget betydelig Del af de 23—24 Mill. Kr., som vi alt have i Loldindtægter, der anvendes dertil. Naar man derhos tager i Betragtning, at der, for at dette Beløb kan indkomme i Statskassen, indirekte paalægges Skattebyrden temmelig betydelige Offre ud over det samlede Beløb, nemlig dels paa Grund af den Prisforhøielse, som indirekte følger af Loldafgifterne, og dels gennem Beskyttelsesolden, saa ses det, at det er en overordentlig stor Byrde der paahviler Befolkningen i Forhold til denne Indtægt af lidt over 20 Mill. Kr., som indflyder i Statskassen. Under disse Omstændigheder tror jeg, det maa være vor Opgave at søge at formindste Oppebørselsomkostningerne saa meget som muligt. Da Sagen for 10 Aar siden var under Behandling her, henlede Udvalget Ministeriets og Rigsdagens Opmærksomhed paa det Samme, jeg her har omtalt. Udvalget bemærkede da rigtignok, at det vanskelig faae sig istand til at stille Forslag om Nedsættelser i det Enkelte, efterform dertil udtrævedes et Kjenndskab til disse Forhold i Detaillen, som Udvalget og Rigsdagen vanstellig kunde være i Besiddelse af, men som Administrationen ene maa antages at være i Besiddelse af. Men desuagtet fremsatte Udvalget som almindeligt Ønske den Tanke, at man burde stræbe hen til, at en Del af vore mindre Loldsteder maatte kunne sammendrages, til større Loldkredse med en Loldforvalter for hver Kreds og med det fornødne Antal Kontrolører (med og uden Oppebørsel), Assistentter og andre Bestillingsmænd, saaledes at der i den eller de Spøjssteder, hvor der ikke blev en Loldforvalter, kun skulde være en Oppebørselsbetjent, som stod under

Loldforvalterens Opfyn. Det tilføies derhos i Betænkningen, at Finantsministeren har udtalt for Udvalget, at han efterhaanden ved enhver forekommende Leilighed vilde stræbe hen til en saadan Ordning, hvor den Lod sig gennemføre, hvorfor ogsaa Udvalget mente, at man for Diebliffet maatte blive staaende derved. Det er 10 Aar siden, at Finantsministeren gav Udvalget dette Løfte, men i disse 10 Aar er der ikke gjort et eneste Skridt i den Retning. Der findes nok paa enkelte Steder en Ordning gennemført, som enten svarer hertil eller nærmer sig hertil, f. Ex. paa Bornholm. Denne Ordning danner een saadan Loldkreds, og som en Loldkreds af denne Art af mindre Betydning kan man ogsaa nævne f. Ex. Vær, hvor Værskjøbing og Marstal ere underlagte samme Loldforvalter. Man kunde ogsaa regne f. Ex. Slagelse, Ringsted og Sorø for en saadan Loldkreds; men denne er af en anden Art end den almindelige, efterform det er tre Landkjøbstæder, hvor altsaa ganske særlige Forhold have været tilstede og Fornødenhed for et større Loldpersonale er tilstede i langt ringere Grad. Disse Exempler, jeg her nævne, samt de øvrige endnu mindre betydende, der kunde ansøres, ere imidlertid alle enten ældre end Loven af 1870 eller indførte ved denne Lov, og ingen af dem skyldes en senere Foranstaltning fra Regeringens Side. Regeringen har i disse Aar ikke paa noget Punkt efterkommet det Løfte, den daværende Finantsminister gav Udvalget, og som Udvalget har meddelt i Betænkningen. Den Tanke, Udvalget har fremsat, at man, hvor Omstændighederne tillade det, søger at sammendrage flere mindre Loldsteder til en Loldkreds, finder jeg overordenlig hensigtsmæssig. Denne Ordning vilde uden Spørgsmaal medføre en ikke ringe Beparelse, og jeg vilde derfor ønske, at man, naar man nu gaar til en Revision af Loldvæsenets Lønninger, vil have dette for Øie og vil søge enten at faae en saadan Ordning gennemført i selve Loven, eller at faae en Plan forelagt fra Regeringens Side, der kan være mere bindende og kan give os en sikrere Udfigt, end vi hidtil have havt, til at dette efterhaanden vil blive gennemført i Fremtiden.

Finantsministeren (Gstrup): Jeg vilde kun gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at i dette Beløb af inellem 8 og 9 pCt. af Indtægten, som Loldoppebørslerne koste, er indbefattet ikke blot Lønninger til Loldpersonalet og Godtgjørelse for Kontorhold, men overhovedet samtlige Udgifter, som Loldforvaltningen medfører, altsaa ogsaa Bygningsudgifter, der, om jeg huffer ret, ere beregnede efter Gjennemsnittet af Udgifterne i de sidste 10 Aar. Jeg tvivler om, at man let vil komme til en billigere Loldbestyrelse end den, der har fundet sit Udtryk i dette Tal: ikke engang 9 pCt. af Indtægten. Det forekommer mig